

tykke hertil. Der kan således ikke angives nogen bestemt afstand fra retsbygningen, hvor forbuddet gælder, idet dette vil bero på de konkrete omstændigheder.

Afgrænsningen af forbuddet må antages i praksis ikke at ville give anledning til væsentlige vanskeligheder, eftersom behovet for beskyttelse hidtil navnlig har vist sig i forhold til massemedierne, hvis interesse i billedoptagelse netop beror på den pågældendes status som sigtet, tiltalt eller vidne i en straffesag. Forbuddet tager således sigte på situationer, hvor den pågældende person fotograferes/filmes, netop *fordi* han eller hun skal møde i retten i en straffesag. I praksis vil en fotograf således sjældent kunne være i tvivl om, hvorvidt en bestemt person, som fotografen ønsker at fotografere, er på vej til eller fra et retsmøde.

Sigtede, tiltalte og vidner i straffesager er beskyttet på vej til og fra retsmøder, som de er indkaldt til. Er sigtede, tiltalte eller vidner i straffesager mødt op i retten efter indkaldelse til et retsmøde, er de beskyttet på vej fra retten, uanset om retsmødet aflyses.

Sigtede og tiltalte er også beskyttet på vej fra et retsmøde, i hvilket sigtelsen eller tiltalen frafaldes. Tiltalte er også beskyttet på vej fra et retsmøde, som (i øvrigt) afslutter sagen (eksempelvis ved dom), herunder hvis tiltalte frifrindes.

Forbuddet gælder ikke, hvis den pågældende har samtykket i billedoptagelsen. Der stilles ingen formkrav til et samtykke, men for ikke at udhule beskyttelsen bør samtykket som altovervejende hovedregel være udtrykkeligt.

Et samtykke er kun gyldigt, hvis den pågældende kan overskue konsekvenserne af samtykket. For mindre børn kan samtykke gives af forældremyndighedens indehaver. For større børn må normalt kræves samtykke både fra forældremyndighedens indehaver og barnet selv.

Offentliggørelse af billeder, der er optaget i strid med forbuddet, er forbudt, jf. 2. pkt. Et særskilt forbud mod offentliggørelse er nødvendigt for at sikre en beskyttelse også i de tilfælde, hvor den, der foretager offentliggørelsen, ikke (beviseligt) har medansvar for selve optagelsen.

Overtrædelse af forbuddet mod billedoptagelse eller af forbuddet mod offentliggørelse af billeder, der er optaget i strid med forbuddet, kan efter den foreslåede affattelse af retsplejelovens § 32 b, stk. 1 (lovforslagets § 1, nr. 8), straffes med bøde, også i tilfælde hvor der alene er handlet uagtsomt. Den, der foretager offentliggørelse, kan derfor efter omstændighederne have en pligt til at undersøge, om der foreligger et gyldigt samtykke.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.4.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 8 (§ 32 b, stk. 1)

Det foreslås, at overtrædelse af det foreslåede forbud mod billedoptagelse af sigtede, tiltalte og vidner, der er på vej til eller fra et retsmøde i en straffesag (jf. lovforslagets § 1, nr. 7), eller af rettens forbud mod offentlig gengivelse af skriftlig forelæggelse eller procedure (jf. lovforslagets § 1, nr. 6) skal kunne straffes med bøde på samme måde som overtrædelse af andre forbud efter retsplejelovens kapitel 2.

Straf kan også pålægges juridiske personer, jf. den foreslåede regel i retsplejelovens § 1022 (lovforslagets § 1, nr. 44).

Til nr. 9 (overskriften til kapitel 3)

Der foreslås en ny overskrift til kapitel 3, som bedre beskriver kapitlets indhold, idet §§ 33-36 vedrører retsbøger, mens §§ 38-40 vedrører sagens dokumenter. De gældende regler om aktindsigt i §§ 41 og 41 a foreslås ændret og placeret i et nyt selvstændigt kapitel om aktindsigt.

Til nr. 10 (§ 33, stk. 1)

Retsplejelovens § 33, stk. 1, bemyndiger justitsministeren til at fastsætte regler om, hvilke retsbøger der skal føres, og om deres autorisation, indretning og førelse. I medfør heraf har justitsministeren ved bekendtgørelse nr. 253 af 13. maj 1976 fastsat, at der skal føres dombog, retsbog, fogedbog, auktionsbog, skiftebog og stemmegivningsbog.

Samtidig indeholder retsplejeloven enkelte spredte bestemmelser, der direkte anvender en af disse forskellige betegnelser for en bestemt type retsbog. Ud over §§ 41 og 41 a, som foreslås ophævet og erstattet af et nyt kapitel om aktindsigt (jf. lovforslagets § 1, nr. 15), drejer det sig om § 35, stk. 5 (dombogen), § 214, stk. 1, 6. pkt., og § 216, stk. 5, 2. pkt. (stemmegivningsbogen), § 550, stk. 3, § 569, stk. 1, 2. pkt., og § 574, 2. pkt. (auktionsbogen), og § 664, stk. 3, 2. pkt. (skiftebogen).

Det foreslås, at stemmegivningsbogen ikke skal henregnes til retsbøgerne, men at justitsministeren bemyndiges til at fastsætte regler om stemmegivningsbogens autorisation, indretning og førelse på samme måde som for retsbøgernes vedkommende. Den ændrede terminologi giver mulighed for en mere hensigtsmæssig formulering af de foreslåede regler om aktindsigt, idet stemmegivningsbogen (fortsat) ikke skal være undergivet aktindsigt.

Den foreslåede ændring nødvendiggør ikke, at der udstedes en ny bekendtgørelse til afløsning af den